

[Bomholt.]

lægge doktrinerne til side og endnu en gang forsøge på at finde hinanden i et positivt arbejde.

Damsgaard: Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelser på så mange områder gav tilslutning til mange af mine udtalelser. Det havde jeg forøvrigt også ventet, og jeg vil gerne udtale min glæde over det.

Når det ærede medlem imidlertid søgte at finde ting, der kunne skille, og bl. a. sagde, at jeg for mit vedkommende havde talt så køligt om fremme af undervisningsforanstaltninger for de unge, synes jeg ikke, det er rigtigt. Jeg vil, så stærkt jeg kan — og det vil mit parti også —, støtte bestræbelserne for at give vore frie ungdomsskoler gode kår, og kan vi tilrettelægge skoler for de 14—18-årige, vil jeg støtte det, hvis forældrene vil sende deres unge derhen. Jeg mener bare ikke, at vi skal fravige frivillighedsprincippet, hverken helt eller maskeret, og deri tror jeg det ærede medlem er enig med mig.

Jeg er også enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at det er en glæde at se de oplyste vinduer i skoler og forsamlingshuse, når vi en mørk nat eller aften kører ad vejen og ved, at de unge sidder derinde og driver studiekredsarbejde, behandler landbrugsfaglige emner o. s. v. Jeg er helt enig i, at det er en stor fornøjelse; det har glædet mig ofte.

Så nævnte det ærede medlem de mørke pletter, der er i landet; dem skulle vi særligt have opmærksomheden henvendt på, og der skulle vi sætte noget i værk. Ja, mon man nu kan tvinge ånden til at flyve lavt over disse steder? Det er slet ikke let; alle vi, der har med ungdomsarbejde at gøre, ved, at der er mørke pletter, men hvad hjælper det, om det ungdomsnævn, som nu bliver nedsat, prøver på at sætte noget i gang, hvis der ingen interesse er for det? Jeg tror ikke, det i så fald ville få nogen særlig succes.

Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) understregede det, jeg sagde om hjemmenes og forældrenes betydning i forbindelse med de ungdoms-problemer, vi drøfter. Jeg nævnte i min tale den stærke kalden fra mange sider, også nu gennem disse foranstaltninger, som jeg slet ikke skal underkende. Det er i høj

grad en tilsnigelse af det ærede medlem hr. Bomholt, når han vil give udtryk for, at jeg ikke har vist interesse for de her omtalte skoleformer. Jo, jeg kender også disse forskellige skoleformer, men jeg tror i virkeligheden, at man gennem delvis at tvinge de unge til at skulle gå i skole måske kan trække dem væk fra hjem og arbejdssted tiere, end godt er.

Dette, at de unge skal have ret til en ugentlig friftermiddag, er jo en væsentlig nydannelse. Det nytter ikke at sige, at man ikke her tager et skridt frem imod det, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og jeg er enige om, at vi ikke skal have, og som jeg også forstod på det ærede medlem hr. Bomholts første indlæg at han var gået væk fra, nemlig den tvungne undervisning; det, vi nu skal tilstræbe, sagde det ærede medlem, er udvidet undervisningspligt, og hvor langt kan vi så gå?

Man siger her, at de unge skal have ret til frihed så og så mange eftermiddage, og så skal man oprette skoler for disse unge. Det er en væsentlig nydannelse, som man her skyder ind i loven, og som kan komme til at virke generende i den form, hvori den foreslås. Det er noget helt andet, når der er tale om et tilbud fra de ældre til de unge, en frivillig overenskomst om at måtte deltage i denne undervisning; så tror jeg, det virker bedre. Jeg er af den opfattelse, at den frie ungdomsskoles muligheder så langt fra er udtømt, og der er ingen grund til på nuværende tidspunkt at prøve på at underkende denne fri skoles muligheder. Vi skal hjælpe den, og vi skal støtte den, og det er det, jeg og mit parti har udtalt vilje til at være med til. Jeg ønsker — og det var også det, jeg gjorde i mit første indlæg — at trække disse principielle synspunkter så stærkt op, at man kan forstå og høre det.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) talte om klubarbejdet i byerne. Jeg har ikke sagt et ondt ord om dette klubarbejde, ejheller om den støtte, det skal have. Jeg kender eksempler fra denne by på sådanne fritidsklubbers arbejde; det er overordentlig værdifuldt, jeg vil gerne bruge de samme varme, stærke ord, som det ærede medlem brugte, at det er så værdifuldt et arbejde, der udføres af mange private og mange lærere i disse klubber, enten de så oprettes privat eller offentligt, at det er al ære værd. Det, jeg var betænkelig ved — jeg sagde det endda yderst spagfærdigt —,